

hos Landbrugets Repræsentanter hverken i denne Sal eller uden for. Derimod vil jeg indrømme, at det nationalt set paa andre Omraader har virket til Gavn for Landet, og jeg vilde slet ikke ønske at se det knust. Jeg er vis paa, at selv om vi saa etableret en Statsroute over Esbjerg, vil den som enhver anden Statsroute have godt af en privat Konkurrence, som kunde oppe den og bringe den til til enhver Tid at præstere det bedst mulige.

Den højtærede Minister brugte et noget uheldvarslende Udtryk, da han sagde, at han vilde modsætte sig en Statsdrift til det yderste. Men han tog dog straks en Reservation, som jeg vil tillade mig at understrege, idet han sagde, at han vilde forhandle med os om Sagen, og da jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister, hvis Dyrktighed og Evne til at bevæge sig i parlamentariske Forhold, vi alle anerkende, selvfølgelig ikke vil indlade sig paa en Forhandling, som paa Forhaand maa anses for ørtesløs, men at han gaar til Forhandlingen med den Tanke, at han vel i Djebløkket vil modsætte sig det, som for os er Endemaalet for Forhandlingen, men at han dog ikke betragter det som ganske udelukket, at han til sidst maasse kan gaa ind derpaa, ser jeg i hans Dyrktighed ikke noget saa afkræftende, som man maasse ved første Øjeblik kunde være tilbøjelig til. Jeg er overbevist om, at de Grunde, som tale for en Statsdrift, skulle vise sig at være saa gode og vægtige, at de nok vilde vide at gøre sig gældende netop i det lange Løb.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det vilde være meget ønskeligt, om denne Sag kunde sluttet i dette Møde; men der er endnu indtegnet 6 Talere, og jeg vil derfor bede disse fatte sig i den størst mulige Korthed.

Staarnup: Jeg vil blot over for den højtærede Indenrigsministers Udtalelser bemærke, at mine Dyrktigheder om Statskonsulent Faber ikke skulde indeholde det mindste personligt. De fremkom kun af Interesse for det danske Landbrug, og fordi jeg nødig vilde, at en Fremstilling, som jeg anser for mere villedende end vejledende, skulde gøre sin Skade her. Jeg vil endnu sige, at der

hvilker næsten en Skæbne over dette Foredrag, thi næsten alle Referenterne have opfattet Foredraget paa samme Maade som jeg, og den højtærede Minister vil ogsaa være vidende om, at man fra agrarisk Side har nedlagt en bestemt Protest mod denne Fremstilling. Jeg har ikke villet gøre Hr. Faber nogen Uret. Det var navnlig det, jeg ønskede at bevise. Der staar udtrykkelig i mit Foredrag Spalte 1436: „Det har nemlig vist sig, at det australske første Klasses Smør har opnaaet en Pris, der kun ligger 5—10 sh. pr. Cwt. under den Pris, der gives for dansk Smør . . .“ og endvidere Spalte 1437: „Jeg ved meget vel, at Konsulenten ved at tage Gennemsnitsnoteringen for australsk og dansk Smør ogsaa for de simple Sorter vil kunne sætte Prisniveauet noget for australsk Smør.“ Dette anfører jeg for udtrykkelig at værgе mig imod, at jeg vil forvrænge Hr. Fabers Udtalelser. Jeg mener, at det af disse Citater tydelig vil fremgaa, at jeg ikke har villet gøre Hr. Faber nogen Uret. Hvad endelig mine Bemærkninger med Hensyn til Fløkket og Hr. Fabers Syn derpaa angaar, har den højtærede Minister ikke afkræftet dem med et eneste Ord, og han gør vel deri; thi naar Hr. Faber drager sine Slutninger, der skulle gaa ud som et Evangelium til det danske Landbrug og troes som et saadant fra et Grundlag af den Art, gør man klogest i ikke at omtale det videre. Jeg skal til Støtte herfor anføre Hr. Fabers egne Ord. Han siger: „Der var saaledes i Hjør en Fremgang i Irlands Svineproduktion, men atter i Nar synes der at være en ikke ubetydelig Tilbagegang, og hvis man tør tro, hvad der berettes, er Konkurrencen med Danmark ved at blive dem for haard.“ Alle Hr. Fabers Tal vise, at man netop ikke skal tro paa disse Beretninger. For hderligere at vise, at jeg nødig vil gøre Hr. Faber Uret, skal jeg nu kun nævne, hvad Prisforholdet er mellem det simpleste australske Smør og den simpleste Margarine, og saa vil det høje Ting se, at der er ingen Grund, i alt Fald ikke for Djebløkket, til at tro, at der her vil foreligge nogen Konkurrence. I det første Kvartal af 1894 var den laveste Pris pr. Pd. paa det australske Smør 80 Ore og for Margarine 38 Ore, og, som det høje Ting vil se, var der altsaa her en Prisforskel af 42 Ore